

**ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ПОЛТАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ**

ВВЕДЕНО В ДІЮ

Наказ в.о. ректора

Полтавського університету економіки і
торгівлі

№ 18 від 30 червня 2025 року

В.о. ректора Наталія ПЕДЧЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням Вченої ради

Полтавського університету економіки і
торгівлі

Протокол № 7 від 30 червня 2025 року

Заступник голови Вченої ради

 Наталія ПЕДЧЕНКО

**ПРОГРАМА УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
ДЛЯ ВСТУПНИКІВ
НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ
ДО ВІДОКРЕМЛЕНОГО СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ
«ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ПОЛТАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
У 2025 РОЦІ**

Полтава 2025

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	3
2. ПЕРЕЛІК ТЕМ, ВИНЕСЕНИХ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ.....	9
3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	11
4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ.....	13

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Вступні випробування для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра для вступників на основі повної загальної середньої освіти проводяться у формі усної співбесіди з української мови.

Метою проведення вступної співбесіди є визначення рівня володіння абітурієнтами орфоепічними, орфографічними, морфологічними, лексичними, синтаксичними, стилістичними нормами сучасної української літературної мови.

Результати співбесіди будуть використовуватися під час формування рейтингового списку вступників із подальшим ухваленням рішення про їх зарахування.

Співбесіда проводиться відповідно до графіка, складеного приймальною комісією Полтавського фахового коледжу Полтавського університету економіки і торгівлі.

Співбесіду проводить предметна екзаменаційна комісія, склад якої затверджується наказом Голови приймальної комісії. Керівництво роботою предметної екзаменаційної комісії для проведення усної співбесіди здійснюється головою комісії.

Перелік питань для усної співбесіди для вступників на основі повної загальної середньої освіти складено з урахуванням програми зовнішнього незалежного оцінювання на основі повної загальної середньої освіти (наказ Міністерства освіти і науки України від 29 лютого 2024 року № 245) та відповідно до навчальних програм з української мови для 5–11 класів.

Тривалість проведення усної співбесіди – 0,25 астрономічної години на одного вступника (0,3 академічної години).

Для проведення співбесіди у дистанційному режимі вступник має самостійно обладнати своє робоче місце:

- встановити вебкамеру, яка дозволить ідентифікувати вступника і його документи, і зафіксувати камеру в такому положенні, щоб джерело світла не потрапляло у кадр, а в кадр потрапляло робоче місце та повністю обличчя вступника анфас;
- переконатись, що динаміки та мікрофон працюють;
- підготувати ручку з яскравим чорнилом та кілька аркушів паперу (дозволяється використовувати аркуші із зошита) для чернетки;
- заздалегідь завантажити та встановити рекомендоване програмне забезпечення (Zoom), перевірити наявність відео- й аудіозв'язку у своїй пробній конференції.

У приміщенні, де знаходиться робоче місце вступника для проведення усної співбесіди у дистанційному режимі, не повинні знаходитися сторонні особи. Під час проведення усної співбесіди у дистанційному режимі члени екзаменаційної комісії повинні постійно контролюють вступників за допомогою відео та аудіо, здійснюють аудіо- та відеозапис заходу.

Вступники мають бути про це попереджені та визнати, що не мають права на конфіденційність у своєму поточному місці під час складання усної

співбесіди. У разі відмови вступника від здійснення аудіо- та відеозапису, він має повідомити комісію про свій намір не продовжувати співбесіду. Якщо під час проведення усної співбесіди в дистанційному режимі вступник отримує допомогу від інших осіб або підозрюється в обмані, або якщо в приміщенні, де знаходиться робоче місце вступника для проведення співбесіди у дистанційному режимі, виявлена третя сторона, усна співбесіда буде негайно припинена і визнана недійсною.

Оцінка за вступне випробування у формі усної співбесіди визначається та оформлюється комісією у такій послідовності:

1. Члени комісії відмічають правильність усних відповідей на поставлені запитання в аркуші співбесіди, який після її закінчення в усній формі підписується членами комісії.

2. Загальна оцінка за вступне випробування у формі усної співбесіди проставляється в аркуші співбесіди.

3. Оформлені аркуші співбесіди голова комісії здає відповідальному секретарю приймальної комісії, який перевіряє правильність їх заповнення.

4. Інформація про результати усної співбесіди оголошується вступнику в день її проведення та/або не пізніше 16:00 наступного дня.

Критерії оцінювання знань вступників на вступному випробуванні у формі усної співбесіди подані нижче.

Розроблена програма передбачає виявлення рівня знань вступників з таких розділів:

Фонетика. Орфоепія

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні дзвінки й глухі, тверді і м'які. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у – в, і – й, з – із – зі* (правила милозвучності). Вимова і правопис префіксів *з-* (*зі-, с-*), *роз-* (*розі-*).

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Синоніми. Пароніми. Омоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика.

Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.

Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний (безафіксний), складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія. Орфографія

Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а (-я)*, *-у (-ю)* у закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні й складені. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Типи відмінювання кількісних числівників: *один, одна; два, три, чотири; від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят; сорок, дев'яносто, сто; двісті – дев'ятсот; нуль, тисяча, мільйон, мільярд; збірні; дробові.*

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні.

Особливості відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і з дефісом.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток *не* і *ні* з різними частинами мови. Написання часток *-бо*, *-но*, *-то*, *-от*, *-таки*.

Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис. Пунктуація Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин.

Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Розділові знаки в односкладному реченні.

Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами.

Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені.

Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення.

Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Розділові знаки в простому ускладненому реченні.

Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: інтонація й сполучники або сполучні слова; інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Розділові знаки між частинами складнопідрядного речення.

Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. Розділові знаки в складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.

Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами

сполучникового й безсполучникового зв'язку

Поняття про складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в складному реченні з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові й діалозі.

Стилістика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення

Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

2. ПЕРЕЛІК ТЕМ, ВИНЕСЕНИХ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

1. Звуки та букви, їх співвідношення. Фонетична та фонематична транскрипції. Звукове значення букв я, ю, є, ї та щ.

2. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі; вимова звуків, що позначаються літерами г і ґ.

3. Засоби милозвучності сучасної української літературної мови (у–в, і–й, з–зі–із–зо).

4. Наголос, особливості його вживання в українській мові. Складоподіл. Основні правила переносу слів.

5. Будова слова. Значущі частини слова. Способи словотворення.

6. Правопис префіксів (з-, с-; роз-, без-; з-, зі-).

7. Правопис префіксів пре-, при-.

8. Правопис м'якого знака. Сполучення йо,ьо.

9. Правопис апострофа.

10. Подовження та подвоєння приголосних.

11. Найпоширеніші випадки чергування звуків.

12. Спрощення в групах приголосних.

13. Велика літера та лапки у власних назвах.

14. Правопис складних і складноскорочених слів.

15. Написання слів іншомовного походження.

16. Правопис **не**, **ні** з різними частинами мови.

17. Лексичне значення слова. Слововживання.

18. Слова власне українські та запозичені. Ознаки запозичених слів.

19. Синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.

20. Однозначні та багатозначні слова.
21. Діалектизми, професіоналізми, жаргонізми.
22. Неологізми. Архаїзми, історизми.
23. Стилiстично нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Особливості її вживання.
24. Фразеологізми. Типи фразеологізмів. Роль у мовленні.
25. Частини мови (самостійні, службові, вигук).
26. Іменник як частина мови. Його синтаксична роль.
27. Морфологічні ознаки іменника (рід, число, відмінок).
28. Незмінювані іменники. Рід незмінюваних іменників.
29. Особливості написання іменників у кличному відмінку.
30. Правопис складних іменників. **Не** з іменниками.
31. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ, імен по батькові.
32. Поділ іменників на відміни й групи. Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.
33. Прикметник як частина мови. Розряди прикметників за значенням.
34. Ступені порівняння прикметників.
35. Способи творення прикметників. Написання складних прикметників.
36. Числівник як частина мови. Загальна характеристика.
37. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Правопис числівників.
38. Загальне поняття про займенник. Розряди займенників за значенням.
39. Відмінювання займенників. Правопис займенників.
40. Дієслово як частина мови. Форми дієслова.
41. Способи дієслова, види, часи, дієвідміни.
42. Дієприкметник як особлива форма дієслова.
43. Дієприслівник як особлива форма дієслова.
41. Правопис частки **не** з дієприкметниками.
42. Прислівник як частина мови. Розряди за значенням.
43. Ступені порівняння прислівників.
44. Написання складних прислівників.
45. Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням і будовою. Правопис прийменників.
46. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю. Групи сполучників за будовою.
47. Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням. Написання часток **не**, **ні** зрізними частинами мови.
48. Словосполучення і речення. Типи словосполучень.
49. Головні та другорядні члени речення.
50. Види речень за метою висловлювання та емоційним забарвленням. Просте речення. Розділові знаки в простому реченні.
51. Звертання. Вставні слова, їх роль у реченні. Розділові знаки в реченнях зі звертанням, вставним словом.

52. Поняття про однорідні члени речення. Узагальнювальне слово. Розділові знаки при однорідних членах речення.

53. Прикладка як різновид означення. Правила вживання розділових знаків при прикладці. Однорідні та неоднорідні означення.

54. Розділові знаки при дієприкметниковому та дієприслівниковому зворотах.

55. Речення двоскладні й односкладні. Типи односкладних речень.

56. Відокремлені другорядні члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах речення.

57. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

58. Складнопідрядне речення. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядному реченні.

59. Складне речення з кількома підрядними. Види підрядності.

60. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в ньому.

61. Складне речення з різними видами зв'язку. Розділові знаки в ньому.

62. Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.

63. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.

64. Стилї української мови. Назвіть особливості офіційно-ділового стилю.

65. Види мовленнєвої діяльності, монологічне й діалогічне, усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення.

3. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2018. 208 с. URL : <https://shkola.in.ua/1704-ukrainska-mova-10-klas-avramenko-2018.html>

2. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2019. 208 с. URL : <https://shkola.in.ua/2261-ukrainska-mova-11-klas-avramenko-2019.html>

3. Авраменко О. М. Українська мова : підручник для 9 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : ТОВ Грамота, 2022. 159 с. URL : <https://shkola.in.ua/2532-ukrainska-mova-9-klas-avramenko-2022.html>

4. Авраменко О. М., Тищенко З. Р. Українська мова : підручник для 8 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : ТОВ Грамота, 2022. 185 с. URL : <https://shkola.in.ua/1035-ukrainska-mova-8-klas-avramenko-2016.html>

5. Авраменко О. Українська мова та література. II частина. Збірник завдань у тестовій формі. Київ: Грамота, 2022. 144 с.

6. Авраменко О., Блажко М. Українська мова та література: довідник. Завдання в тестовій формі: I частина. Київ : Грамота, 2022. 496 с.

7. Авраменко О., Тищенко О. Українська мова: правопис у таблицях, тестові завдання: навчальний посібник для підготовки до ДПА та ЗНО. 3-тє вид., доповнене. Київ : КНИГОЛАВ, 2020. 200 с.

8. Ворон А., Солопенко В. Українська мова : підручник для 8 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : ВД «Освіта», 2024. 274 с. URL : <https://shkola.in.ua/305-ukrainska-mova-7-klas-voron.html>
9. Глазова О. П. Українська мова : підручник для 10 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : ТОВ Ранок, 2018. 224 с. URL: https://shkola.in.ua/1707-ukrainska-mova-10-klas-hlazova-2018.html#google_vignette
10. Глазова О. П. Українська мова : підручник для 9 кл. закладів загальн. середн. освіти. 2-ге вид., перероб. Київ : ТОВ Ранок, 2022. 239 с. URL : <https://shkola.in.ua/2533-ukrainska-mova-9-klas-hlazova-2022.html>
11. Глазова О. Українська мова : підручник для 7 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : ВД «Освіта», 2020. 256 с. URL : <https://shkola.in.ua/1451-ukrainska-mova-7-klas-hlazova-2020.html>
12. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова : підручник для 5 класу закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2022. 245 с. URL: <https://shkola.in.ua/2664-ukrainska-mova-5-klas-zabolotnyi-2022.html>
13. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підручник для 6 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2023. 90 с. URL : <https://shkola.in.ua/2835-ukrainska-mova-6-klas-zabolotnyi-2023.html>
14. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підручник для 9 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2022. 274 с. URL : <https://shkola.in.ua/2534-ukrainska-mova-9-klas-zabolotnyi-2022.html>
15. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підручник для 8 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2021. 223 с. URL : <https://shkola.in.ua/1997-ukrainska-mova-8-klas-zabolotnyi-2021.html>
16. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підручник для 10 кл. закладів загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2018. 192 с.
17. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Правильне мовлення. Слововжиток. Граматичні форми. Вимова й наголос. Київ : Літера, 2022. 224 с.
18. Караман С.О. Українська мова. Підручник для 9 кл. з поглибленим вивченням філології закладів загальн. середн. освіти / С. О. Караман, О. М. Горошкіна, О. В. Караман, Л. О. Попова. Харків : Ранок, 2022. 273 с. URL : <https://shkola.in.ua/2535-ukrainska-mova-9-klas-karaman-2022-pohlyblene.html>
19. Омельчук С., Блажко М. Правописний практикум з української мови: Норми нової редакції Українського правопису. Київ : Грамота, 2020. 224 с.
20. Терлак З. Пунктуаційний словник-довідник. Львів : Априорі, 2019. 396 с.
21. Український правопис / Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, Ін-т укр. мови НАН України. Київ : Наукова думка, 2019. 393 с.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ

Під час оцінювання навчальних досягнень абітурієнтів враховуються:

1. Рівень володіння мовою

Знання граматичних правил та їх правильне застосування.

Вільне володіння лексикою, вміння використовувати її відповідно до контексту.

Дотримання норм літературної мови та уникнення суржика.

2. Комунікативна компетенція

Вміння чітко та логічно висловлювати думки. Побудова зв'язного та послідовного мовлення.

Використання мовних засобів для досягнення комунікативної мети.

3. Фонетика й орфоенія

Правильна вимова звуків. Дотримання норм наголошування слів.

4. Культура мовлення

Виразність та емоційність мовлення.

Вміння використовувати стилі мовлення відповідно до ситуації.

Дотримання етичних норм у спілкуванні.

5. Знання теорії

Володіння теоретичними знаннями про українську мову (фонетика, морфологія, синтаксис тощо). Знання основних правил правопису й орфографії.

6. Практичні навички

Виконання завдань на трансформацію мовних одиниць (наприклад, утворення нових слів).

Розв'язання орфографічних і граматичних завдань.

7. Критичне мислення

Уміння аргументувати власний погляд.

Аналіз і синтез інформації під час відповіді.

Оцінювання вступників під час проходження ними співбесіди здійснюється за 200-бальною шкалою на підставі таких критеріїв:

Бали	Загальні критерії, за якими оцінюються навчальні досягнення вступників
10–12	Відмінне володіння теоретичним матеріалом, багатий словниковий запас, правильна вимова, логічність і виразність мовлення. Відсутність суттєвих помилок
8–9	Загалом гарні знання та навички, але з наявністю незначних помилок у теорії, граматиці чи стилістичних аспектах
6–7	Часткове володіння матеріалом, обмежений словниковий запас, помітні помилки у вимові, граматиці або мовленнєвій структурі
4–5	Суттєві труднощі з висловленням думок, неправильна вимова, багато мовних та граматичних помилок
1–3	Відсутність чіткого розуміння матеріалу, невміння побудувати зв'язне мовлення, грубі помилки у всіх аспектах

Співбесіда складається з 3-х питань, кожне з яких оцінюється за 12-бальною шкалою. Конкурсний бал формується на основі середньоарифметичного значення та переводиться у 200-бальову шкалу.

12-бальова шкала	200-бальова шкала
1	не склав(ла)
2	не склав(ла)
3	не склав(ла)
4	100
4.1	102
4.2	104
4.3	106
4.4	108
4.5	110
4.6	112
4.7	114
4.8	116
4.9	119
5	120
5.1	121
5.2	122
5.3	123
5.4	124
5.5	125
5.6	126
5.7	127
5.8	128
5.9	129
6	130

6.1	131
6.2	132
6.3	133
6.4	134
6.5	135
6.6	136
6.7	137
6.8	138
6.9	139
7	140
7.1	141
7.2	142
7.3	143
7.4	144
7.5	145
7.6	146
7.7	147
7.8	148
7.9	149
8	150
8.1	151
8.2	152
8.3	153
8.4	154
8.5	155
8.6	156
8.7	157
8.8	158
8.9	159
9	160
9.1	161
9.2	162
9.3	163
9.4	164
9.5	165
9.6	166
9.7	167
9.8	168
9.9	169
10	170

10.1	171
10.2	172
10.3	173
10.4	174
10.5	175
10.6	176
10.7	177
10.8	178
10.9	179
11	180
11.1	181
11.2	182
11.3	183
11.4	184
11.5	185
11.6	186
11.7	187
11.8	188
11.9	189
12	190
12.1	191
12.2	192
12.3	193
12.4	194
12.5	195
12.6	196
12.7	197
12.8	198
12.9	200

Мінімальна позитивна оцінка, яку повинен набрати вступник за усну співбесіду, щоб бути допущеним до участі в конкурсі, – 100 балів.

Директор

 Людмила ФРАНКО

**Відповідальний секретар
приймальної комісії**

 Денис МИРОНОВ

**Заступник відповідального секретаря
приймальної комісії з набору на навчання
за ступенем фахового молодшого бакалавра**

 Світлана РИБАКОВА